

Súd: Okresný súd Revúca
Spisová značka: 6C/22/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6812202010
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Sikorjak
ECLI: ECLI:SK:OSRA:2012:6812202010.2

Uznesenie

Okresný súd Revúca v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Údernícka 5, 851 01 Bratislava, IČO: 35 724 803 právne zast. Tomáš Kušnir, s.r.o., Údernícka 5, 851 01 Bratislava proti žalovanému: I. R., M.. XX.XX.XXXX, Q. T., T. XXX za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Važecká 16, 080 05 Prešov právne zast. JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom vo Svidníku, Sov. hrdinov 163/66 o zaplatenie 790,07 € s prísl., takto

rozhodol:

I. Konanie zastavuje.

II. Vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej náhradu trov konania nepriznáva.

III. Vracia žalobcovi súdny poplatok vo výške 40,37 € prostredníctvom Daňového úradu Bratislava, po právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

Žalobca sa návrhom došlým súdu dňa 15.12.2011 domáhal na žalovanom zaplatenia pohľadávky vo výške 790,07 € spolu s príslušenstvom spočívajúcim v úrokoch z omeškania a zmluvnej pokuty.

Žalobca podaním došlým súdu dňa 16.08.2012 vzal návrh v celom rozsahu späť.

Vzhľadom na § 96 ods.1 O.s.p., podľa ktorého, ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví, rozhodol súd spôsobom uvedeným vo výroku rozhodnutia.

Pokiaľ ide o trovy konania vedľajšieho účastníka k tomu súd uvádza: žalobca s odvolaním sa na rozhodnutia slovenských okresných a krajských súdov požadoval nepriznanie trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi. Procesnému súdu sú však známe aj rozhodnutia opačné (ktoré totožnému vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania priznávajú). Z doterajšej judikačnej činnosti tak jednoznačný záver o (ne)priznaní trov konania vedľajšieho účastníka v obdobných prípadoch nevyplýva ale možno z nich badať, že predmetnú otázku je potrebné riešiť špecificky pre každý prípad.

Krajský súd v Banskej Bystrici vo veci sp. zn. 17Co/91/2012, s ktorého argumentáciou sa procesný súd stotožňuje k tejto problematike uviedol:

„Podľa § 93 ods. 2 O. s. p. ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Ustanovenie § 93 ods. 2 O. s. p. o možnosti vstupu do konania ako vedľajšieho účastníka takej právnickej osoby, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu (za ktorý sa podľa poznámka 10a považuje aj zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov) je účinné od 15. 10. 2008 a bolo zavedené do Občianskeho súdneho poriadku zákonom č. 384/2008 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok. Cieľom novej právnej úpravy podľa Dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z. z. bolo umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby a združenia.

Právo spotrebiteľov združovať sa spolu s inými spotrebiteľmi v združeniach a prostredníctvom týchto združení v súlade so zákonom chrániť a presadzovať oprávnené záujmy spotrebiteľov, ako aj uplatňovať práva zo zodpovednosti voči osobám, ktoré spôsobili škodu na právach spotrebiteľov, vyplýva z § 3 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o ochrane spotrebiteľa“). Takto založené združenie sa môže na súde podľa § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania, aby odstránil protiprávny stav, rovnako ako sám spotrebiteľ. Práva spotrebiteľov teda môže združenie chrániť tým, že sám podá návrh na súd proti porušiteľovi práva, môže podľa § 26 ods. 5 Občianskeho súdneho poriadku zastupovať účastníka na základe plnomocenstva alebo môže vstúpiť do konania ako vedľajší účastník podľa § 93 ods. 2 O. s. p..

Občiansky súdny poriadok v § 93 ods. 4 výslovne stanovuje, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Z tejto vety je možné vyvodiť záver, že vedľajšiemu účastníkovi môže byť priznaná aj náhrada trov konania, ale len v tých prípadoch, kedy právo na náhradu trov konania vznikne účastníkovi, ktorého v konaní vedľajší účastník podporoval.

Článok 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky priznáva každému právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi. Pod pojem „každý“ spadá aj vedľajší účastník konania. Vedľajší účastník nie je vylúčený z voľby, akým spôsobom si toto základné právo (na právnu pomoc v konaní pred súdmi) uplatní, ale musí počítať s tým, že aj vo vzťahu k nemu bude súd skúmať, či trovy konania boli účelne vynaložené a či je dôvod na priznanie náhrady trov proti neúspešnému účastníkovi.

Ak je cieľom združení na ochranu spotrebiteľa presadzovať oprávnené záujmy spotrebiteľov a právom spotrebiteľa chrániť a presadzovať svoje oprávnené záujmy aj prostredníctvom združení na ochranu spotrebiteľov, musí sa súd, ak sa združenie na ochranu spotrebiteľa zúčastní konania ako zástupca účastníka alebo vedľajší účastník na strane spotrebiteľa zaoberať tým, či takéto trovy konania boli účelne vynaložené na ochranu oprávnených záujmov spotrebiteľa. Paušálny vstup Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS do všetkých konaní, v ktorých vystupujú ako navrhovatelia týmto združením označené subjekty bez ohľadu na stav konania, vôľu spotrebiteľa a účelnosť úkonov vedľajšieho účastníka, nepovažuje odvolací súd za dôkaz o vôli združenia naplniť cieľ stanovený v § 2 ods. 1 Stanov Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS. Paušálny vstup tohto združenia do konaní, v ktorých pre vstup nebol žiadny dôvod, iba zbytočne navyšuje trovy konania, najmä, keď sa združenie dalo zastúpiť advokátom a navodzuje dojem, že účelom vstupu nebola ochrana práv konkrétneho spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia.“

Prihliadajúc na okolnosti prejednávanej veci súd konštatuje, že vedľajší účastník vstúpil do konania podaním doručeným súdu dňa 20.02.2012 zjavne bez znalosti veci a bez kontaktu so žalovanou a uplatnil 2 požiadavky: a) doručiť žalobu a b) priznať náhradu trov konania.

Vedľajšiemu účastníkovi bola žaloba doručená dňa 17.05.2012 a tento sa k nej nevyjadril (aj keď vo vyúčtovaní trov konania uvádza vyjadrenie zo dňa 29.05.2012, takéto vyjadrenie sa v spise nenachádza).

Podaním došlým súdu dňa 10.08.2012 žalobca vzal žalobu v celom rozsahu späť bez uvedenia dôvodu.

Podľa § 146 ods. 1 O. s. p. žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p. ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Je zrejmé, že z procesného hľadiska žalobca späťvzatím návrhu na začatie konania bez toho aby mu bolo plnené čo požadoval, zastavenie konania zavinil. V konaní úspešná žalovaná a na jej strane vystupujúci vedľajší účastník by tak mali právo na náhradu trov konania účelne vynaložených. Žalovaná náhradu trov konania nepožadovala.

V prejednávanej veci vedľajší účastník vstúpil do konania bez jej znalosti a bez zrejmej spolupráce so žalovanou. V konaní neurobil žiadny úkon, hoci vzhľadom na splatnosť žalobou uplatnených faktúr (roky 2005 - 2006) mohol vzniesť námietku premlčania v prospech žalovanej. Žalovaná tak v konaní dosiahla úspech bez akéhokoľvek príspevia vedľajšieho účastníka, preto má súd za to, že jeho zastupovanie v konaní kvalifikovaným právnym zástupcom (od začiatku, ešte pred znalosťou veci) bolo neúčelné.

Tak ako senát Okresného súdu Revúca 6C nepriznáva náhradu trov konania v drobných sporoch dopravným podnikom zastúpených advokátom a pod., resp. osobám takéto jednoduché a nesporné pohľadávky kupujúcim, ktoré sa pri ich vymáhaní nechávajú zastupovať advokátom, zrkadlovo nemôže priznať náhradu trov konania ani vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného, ktorý využil (inak prípustné) právne zastúpenie bez znalosti problematiky danej veci, ktorá vzhľadom na možnosť vznesenia námietky premlčania bola vecou jednoduchou, pričom u združenia založeného za účelom ochrany spotrebiteľov aj v konaniach na súde, možno znalosť premlčacích lehôt a vznesenia námietky premlčania v dôsledku ich uplynutia predpokladať.

Podľa §11 ods. 3 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v platnom znení (ďalej len ZoSP) poplatok splatný podaním návrhu na začatie konania, podaním odvolania alebo dovolania sa vráti, ak sa konanie zastavilo, ak sa podanie vrátane odvolania a dovolania odmietlo alebo ak sa návrh, odvolanie alebo dovolanie vzali späť pred prvým pojednávaním bez ohľadu na to, či bol vydaný platobný rozkaz alebo rozkaz na plnenie.

Podľa § 11 ods. 4 ZoSP prvá veta okrem poplatku v rozvodovom konaní a poplatku, ktorý sa vracia podľa ods. 1, sa poplatok alebo jeho časť (preplatok) vracia krátený o 1%, najmenej však 6,63 €.

Podľa § 11 ods. 6 ZoSP ak sa má vrátiť poplatok alebo preplatok poplatku, súd alebo orgán štátnej správy súdov zašlú odpis právoplatného rozhodnutia o jeho vrátení daňovému úradu príslušnému podľa trvalého pobytu (sídla) poplatníka, ktorý poplatok alebo preplatok poplatku vráti.

Vzhľadom na citované ustanovenie § 11 ods. 4 ZoSP súd vrátil navrhovateľovi krátený súdny poplatok vo výške 40,37 €.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods.1 O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. (§ 205 ods.1 O.s.p.)